

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 23

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 ianuarie 2013

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 905 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	2-3	Decizia nr. 964 din 20 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. f) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	8-10
Decizia nr. 907 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 teza întâi din Codul penal	3-4	Decizia nr. 966 din 20 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	10-12
Decizia nr. 909 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 pct. 1 lit. b2) din Codul de procedură penală	4-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 961 din 20 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m ² care se aplică pentru închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	6-8	8.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate”

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 905**

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Mugur Niu Nedelcu și Ion Nedelcu, prin mandatar Krempels Werner, în Dosarul nr. 41/97/2005 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 305/D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece se critică caracterul incomplet al prevederilor legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 41/97/2005, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**, excepție ridicată de Mugur Niu Nedelcu și Ion Nedelcu, prin mandatar Krempels Werner, în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unui apel în materie penală în cadrul căruia, în acord cu actul normativ contestat, s-a solicitat ajutor public judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 afectează egalitatea cetățenilor în fața legii și dreptul la un proces echitabil, deoarece ajutorul public judiciar este aplicabil numai în materie civilă, inculpații neputând beneficia de acesta.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 251/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 8 decembrie 2011.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene referitor la *Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției susțin neconstituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 nu din perspectiva conținutului, ci din perspectiva lipsei de reglementare în sensul aplicabilității lor și a cauzelor penale.

Curtea constată că o astfel de susținere nu poate fi primită, deoarece autorii nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci solicită completarea dispozițiilor legale supuse controlului, în sensul prevederii acordării ajutorului public judiciar și persoanelor care sunt cercetate într-o cauză penală. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, prezenta excepție urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Mugar Niu Nedelcu și Ion Nedelcu, prin mandatar Krempels Werner, în Dosarul nr. 41/97/2005 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 907

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 teza întâi din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. 2 teza întâi din Codul penal, excepție ridicată de Ioan Uruioc în Dosarul nr. 18.250/180/2011 al Tribunalului Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 793D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 18.250/180/2011, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. 2 teza întâi din Codul penal**, excepție ridicată de Ioan Uruioc în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de liberare condiționată.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile legale menționate contravin egalității cetățenilor în fața legii, dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și unicității, imparțialității și egalității justiției, deoarece beneficiul liberării

condiționate a celor condamnați pentru fapte săvârșite în timpul minorității este acordat în mod arbitrar în funcție de durata procesului penal, respectiv data pronunțării hotărârii de condamnare. Astfel, dacă minorii condamnați în timpul minorității pot beneficia în anumite condiții personale de liberarea condiționată după executarea unei treimi din pedeapsă, o eventuală cale de atac ar conduce la pronunțarea unei hotărâri de condamnare definitivă în timpul cât au devenit majori, situație în care pot beneficia de aceeași liberare condiționată doar după executarea a două treimi din pedeapsă, cu toate că nu le pot fi imputabile aspectele legate de celeritatea procesului. În opinia autorului, textul criticat nu ar mai fi susceptibil de niciun viciu de neconstituționalitate dacă în loc de cei condamnați în timpul minorității s-ar fi menționat cei condamnați pentru fapte săvârșite în timpul minorității.

Tribunalul Bacău — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece liberarea condiționată se aplică facultativ, dacă sunt îndeplinite condițiile legale, măsura constituind un stimul important pentru reeducarea celui condamnat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. 2 teza întâi din Codul penal, cu denumirea marginală *Liberarea condiționată în cazuri speciale*, care au următorul conținut: „*Cei condamnați în timpul minorității, când ajung la vârsta de 18 ani, precum și condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi liberați condiționat, după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei jumătăți în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 96 din 4 martie 2004, publicată în

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 teza întâi din Codul penal, excepție ridicată de Ioan Uruic în Dosarul nr. 18.250/180/2011 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 909

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b²) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28¹ pct. 1 lit. b²) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Magda Elena Demele în Dosarul nr. 2/45/2012 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 19 martie 2004, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 60 alin. 2 din Codul penal nu contravin principiului constituțional al egalității în drepturi, întrucât condamnații minori care, la împlinirea vârstei de 18 ani, au executat o treime din durata pedepsei se află într-o situație juridică diferită față de condamnații minori care, până la împlinirea aceleiași vârste — de 18 ani —, nu au executat aceeași fracțiune de pedeapsă. Această diferență de situație juridică a celor două categorii de condamnați justifică în mod obiectiv și rezonabil tratamentul juridic neomogen la care se referă autorul excepției, principiul egalității în fața legii presupunând instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Acest principiu nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite, iar legea poate să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații sau în condiții diferite, așa cum este și în cazul în speță.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 822D/2012.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece completul compus din judecători din cadrul unei curți de apel nu este independent și imparțial câtă vreme judecă infracțiunile săvârșite de alți colegi judecători din cadrul aceleiași instanțe. Totodată, în susținerea excepției depune și concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2/45/2012, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 pct. 1 lit. b²) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Magda Elena Demele în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei soluții de netrimiteră în judecată dispuse de procuror cu privire la cercetarea unor judecători.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ce garantează egalitatea cetățenilor în fața legii și dreptul la un proces echitabil al părții vătămate dintr-o cauză în care se fac cercetări cu privire la o faptă comisă de un magistrat judecător, deoarece instanța (în speță o curte de apel) nu este independentă și imparțială câtă vreme este competentă să-i judece pe colegii judecători de la aceeași curte de apel.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 pct. 1 lit. b²) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost introduse prin art. XVIII pct. 8 din Legea nr. 202/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut:

„Curtea de Apel: [...]

1. judecă în primă instanță: [...]

b²) infracțiunile săvârșite de magistrații asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de judecătorii de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, precum și de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe;”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la România ca stat de drept ce garantează drepturile cetățenilor, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 124 referitor la *Înfăptuirea justiției*, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea

competenței, inclusiv a celei după calitatea persoanei, și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate prevedea, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, fără ca prin aceasta să se aducă atingere prevederilor constituționale. Astfel, reglementarea competenței curților de apel de a soluționa în primă instanță infracțiunile săvârșite de judecătorii de la curțile de apel și de procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe nu este de natură să aducă atingere prevederilor art. 16 din Legea fundamentală, deoarece situația deosebită a acestor categorii profesionale justifică un tratament juridic diferit. De altfel, art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, ci și necesitatea lui.

De asemenea, textul de lege criticat nu contravine liberului acces la justiție și nici dreptului la un proces echitabil. Instituirea unor reguli de competență după calitatea persoanei nu îngrădește dreptul persoanelor de a se adresa instanțelor judecătorești și de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilă prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor în primă instanță de către curțile de apel.

Din punct de vedere terminologic, noțiunea de „tribunal independent și imparțial” are un caracter autonom, fiind dezvoltată în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, această noțiune trebuie privită în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Substanța garanției în discuție este dată de „dreptul la un tribunal” ca drept de acces la justiție sau la un judecător, adică la un organ de jurisdicție. După cum a decis instanța europeană de contencios al drepturilor omului, un „tribunal” se caracterizează, în sens material, prin rolul său jurisdicțional, acela de a tranșa, pe baza normelor legale aplicabile și după o procedură organizată, orice litigiu dat în competența sa. În același timp, el trebuie să îndeplinească un ansamblu de condiții, precum organizarea tribunalului prin lege, independența și durata mandatului membrilor săi, precum și imparțialitatea și existența altor garanții de procedură (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată de Curtea de la Strasbourg în Cauza *Cöeme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 99).

Or, judecarea unui judecător de la nivelul curților de apel de către un complet constituit în cadrul aceleiași instanțe înlătură dubiile de imparțialitate câtă vreme acestea sunt organizate potrivit Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, și beneficiază, în acord cu art. 35 alin. (2) din aceeași lege, de complete specializate pentru cauze penale. Totodată, potrivit art. 53 alin. (1), *„Repartizarea cauzelor pe complete de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat”*, iar, în acord cu art. 124 alin. (3) din Constituție, *„Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”*, obligațiile lor fiind cele stabilite prin Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. De aceea, ca o garanție în plus, pentru înlăturarea oricăror suspiciuni de parțialitate, legiuitorul român a prevăzut în titlul IV — *Răspunderea judecătorilor și procurorilor* al Legii nr. 303/2004 cazurile și condițiile care atrag răspunderea judecătorilor și procurorilor, sens în care, în conformitate cu dispozițiile art. 52 din

Constituție, orice persoană vătămată beneficiază de dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erorile judiciare, în materie penală cazurile fiind stabilite de Codul de procedură penală [a se vedea art. 96 alin. (3) din Legea nr. 303/2004].

În ceea ce privește poziția părților vătămate ori a celor civile dintr-o cauză penală, este de observat că legiuitorul a instituit pentru acestea o seamă de garanții referitoare la modul de ascultare și la dreptul de a formula cereri ori de a depune memorii și de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală în condițiile art. 75 și următoarele și ale art. 173 alin. 1 din

Codul de procedură penală, după caz. În acest sens, ori de câte ori partea vătămată are cunoștință de împrejurări de natură a știrbi independența judecătorului competent poate uza de prevederile art. 51 și 55 din Codul de procedură penală referitoare la recuzare ori strămutare. A porni de la premisa potrivit căreia completul de judecată care se supune numai legii nu poate judeca cu obiectivitate un alt coleg judecător din cadrul aceleiași instanțe echivalează cu negarea tuturor acestor prevederi mai sus enunțate și care, dimpotrivă, au menirea nu numai de a preveni, dar și de a garanta o judecată imparțială.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 1 lit. b²) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Magda Elena Demele în Dosarul nr. 2/45/2012 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 961

din 20 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m² care se aplică pentru închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 966D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, și în subsidiar, ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m² care se aplică pentru închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție invocată de Mioara Roman și Maria Catinca Zilany în Dosarul nr. 4.986/299/2009 al

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.986/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m² care se aplică pentru**

închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție invocată de Mioara Roman și Maria Catinca Zilany într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind obligarea la plata chiriei restante aferente unui imobil cu destinația de locuință.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia nu arată în ce constă pretinsa contrarietate între textul de lege criticat și dispozițiile constituționale invocate.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul a avut în vedere considerente de protecție a chiriașilor cu venituri mici și care ocupă locuințe a căror suprafață utilă se încadrează în suprafețele minimale prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996 republicată, aceasta reprezentând o situație obiectivă ce a determinat instituirea unui tratament juridic diferit.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului arată că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.160 din 17 septembrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m² care se aplică pentru închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 15 februarie 2008, introduse prin dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2008 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m² care se aplică pentru închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 23 aprilie 2008.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(3) *Prevederile alin. (1) și (2) se aplică sub condiția ca suprafața utilă a locuinței pe care o ocupă chiriașii respectivi să nu depășească*

suprafețele minimale stabilite la pct. B din anexa nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din același act normativ, la care face referire textul de lege criticat, au următorul cuprins:

„(1) *Prin excepție de la prevederile art. 1, chiriașilor care ocupă imobile cu destinație de locuință în baza unor contracte de închiriere prelungite prin efectul Legii nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2004 privind prelungirea duratei unor contracte de închiriere, aprobată prin Legea nr. 219/2004, li se va percepe chiria stabilită și actualizată potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare.*

(2) *Chiriașilor, alții decât cei prevăzuți la alin. (1), care realizează un venit mediu net lunar pe membru de familie care nu depășește salariul mediu net lunar pe economie, respectiv situat între salariul mediu net lunar pe economie și dublul acestuia, li se va percepe chiria calculată în conformitate cu prevederile art. 31 alin. (1) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare. Prevederile art. 31 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.*”

Autoarele excepției de neconstituționalitate invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Autoarele excepției susțin că prevederile legale criticate, care exclud de la beneficiul plății unei chirii stabilite și actualizate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, pe acei chiriași care ocupă imobile cu destinația de locuință a căror suprafață utilă este mai mare decât suprafețele minimale stabilite la pct. B din anexa nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi, indicând în mod generic prevederile art. 16 din Constituție și fără a arăta în ce constă pretinsa contrarietate între textul de lege criticat și dispozițiile constituționale invocate.

Astfel, în condițiile lipsei unei minime motivări a excepției de neconstituționalitate și având în vedere că instanța de contencios constituțional nu poate reține în mod rezonabil existența unei critici de neconstituționalitate, în raport cu prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”, excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Curtea Constituțională nu se poate substitui autorilor excepției de neconstituționalitate, în ceea ce privește formularea unei critici de neconstituționalitate, întrucât acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil, fiind contrar dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m² care se aplică pentru închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție invocată de Mioara Roman și Maria Catinca Zilany în Dosarul nr. 4.986/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 964

din 20 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. f) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție invocată de Felician Laurențiu Veber în Dosarul nr. 4.188/91/2010 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 986D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1.579 din 13 decembrie 2011. De asemenea, în ceea ce privește pretinsa discriminare între parlamentarii României, pe de o parte, și europarlamentarii din cadrul Parlamentului Uniunii Europene, pe de altă parte, în ceea ce privește drepturile la pensia de serviciu, arată că această instituție europeană are competența exclusivă să stabilească statutul și condițiile exercitării funcțiilor membrilor săi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.188/91/2010, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte**

de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție invocată de Felician Laurențiu Veber, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii de pensionare emise în baza Legii nr. 119/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dreptul la pensie pentru activitatea desfășurată în calitate de parlamentar este un drept de proprietate câștigat.

Pe de altă parte, se arată că actul normativ criticat instituie o discriminare între mai multe categorii socio-profesionale, și anume între parlamentari, pe de o parte, și magistrați, pe de altă parte, respectiv între parlamentarii României, pe de o parte, și europarlamentarii din cadrul Parlamentului Uniunii Europene, pe de altă parte, în ceea ce privește drepturile la pensia de serviciu. Se susține că, asemenea magistraților, statutul parlamentarilor impune acestora anumite „constrângeri”, fără a arăta în ce constau acestea, iar în ceea ce privește europarlamentarii, se arată că aceștia au dreptul la o „pensie specială viageră”, a cărei sursă de finanțare o reprezintă, în ultimă instanță, bugetele statelor membre ale Uniunii Europene, între care și România, astfel încât, din această perspectivă, apare ca nejustificat tratamentul discriminatoriu aplicat parlamentarilor români, care nu mai beneficiază de pensie de serviciu, în temeiul actului normativ criticat.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că actul normativ criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate, arătând că, în realitate, se invocă chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii, aspecte ce nu intră în competența Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă prevederile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

În realitate, potrivit motivării excepției, rezultă că sunt criticate prevederile art. 1 lit. f) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, prevedere legală asupra căreia Curtea urmează a se pronunța.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: (...) f) pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;*”.

În opinia autorului excepției, actele normative criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și alin. (2) referitor la preeminența legii, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* și art. 47 alin. (2) teza întâi privind dreptul la pensie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, cu motivarea că dreptul la pensie este un drept de proprietate câștigat, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Curtea Constituțională a mai analizat constituționalitatea Legii nr. 119/2010, atât în cadrul controlului exercitat înainte de promulgarea legii, cât și în cadrul controlului *a posteriori*, asupra legii în vigoare.

Astfel, în ceea ce privește criticile invocate și în prezenta cauză, Curtea a statuat cu privire la natura specială a pensiilor de serviciu, arătând că acestea sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care este asigurat de la bugetul de stat, și a cărui acordare, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă, totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

De asemenea, în legătură cu măsura legislativă de transformare a pensiilor de serviciu, între care se numărau și pensiile deputaților și senatorilor, în pensii contributive, s-a statuat că posibilitatea statului de a acorda pensiile speciale este condiționată de elemente variabile, așa cum sunt resursele financiare de care acesta dispune. Astfel, aceste elemente,

precum și faptul că acestor prestații sociale ale statului sub forma pensiilor de serviciu nu li se opunea contribuția asiguratului la fondul din care se acordau aceste drepturi, au determinat, în contextul crizei economice și financiare generalizate, măsuri ce au vizat reechilibrarea sistemului public de pensii, între care s-a numărat și măsura integrării într-un sistem unic de pensii publice a mai multor sisteme distincte existente anterior intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010 (în acest sens fiind, cu titlu exemplificativ, deciziile nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, nr. 1.481 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 17 ianuarie 2012, sau nr. 154 din 23 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 13 aprilie 2012).

Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, față de susținerile identice privind motivele de neconstituționalitate a actului normativ criticat, relevate în prezenta cauză.

Autorul excepției mai susține neconstituționalitatea prevederilor art. 1 lit. f) din Legea nr. 119/2010, arătând că acestea creează o discriminare între parlamentari, pe de o parte, și magistrați, pe de altă parte, în ceea ce privește drepturile la pensia de serviciu, dat fiind faptul că, deși statutul parlamentarilor impune acestora anumite „constrângeri”, asemenea magistraților, doar aceștia din urmă beneficiază de pensie de serviciu.

Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra unor critici de neconstituționalitate identice, prin raportare la dispozițiile art. 16 din Constituție.

Astfel, prin Decizia nr. 1.579 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 17 ianuarie 2011, ale cărei considerente sunt valabile și în prezenta cauză, Curtea a statuat că cele două categorii comparate de beneficiari ai dreptului la pensie, respectiv parlamentarii, pe de o parte, și magistrații, de cealaltă parte, se află în situații obiectiv diferite. Astfel, existența unor interdicții sau incompatibilități asemănătoare nu este de natură să pună un semn de egalitate între activitatea și statutul magistraților în raport cu cele ale parlamentarilor. În timp ce magistratul, aflat în exercițiul profesiei sale, dedicată îndeplinirii justiției, este ținut de o serie de obligații care asigură imparțialitatea actului de justiție, ca o trăsătură definitorie a acestuia, interdicții care se întind pe întreaga carieră în justiție, parlamentarul, chemat să reprezinte poporul în cadrul autorității legiuitoare, este ținut numai pe perioada exercitării mandatului de anumite interdicții care urmăresc asigurarea unui vot cât mai ferit de influența unor interese personale. În acest din urmă caz însă nu se poate vorbi de o imparțialitate absolută, așa cum se cere în justiție, amprenta politică fiind de esență opțiunii votului parlamentar.

De asemenea, invocând încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și alin. (2) referitor la preeminența legii, autorul excepției realizează o comparație între parlamentarii forului legislativ național, pe de o parte, și deputații din Parlamentul European, pe de altă parte, în ceea ce privește drepturile la pensia de serviciu, concluzionând că există o discriminare evidentă între aceștia, dat fiind faptul că europarlamentarii au dreptul la o pensie de serviciu, a cărei sursă de finanțare o reprezintă, în ultimă instanță, bugetele statelor membre ale Uniunii Europene, între care și România.

Și această susținere urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 14 cuprins în Statutul deputaților în Parlamentul European, adoptat prin Decizia Parlamentului European nr. 684 din 28 septembrie 2005, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 262 din 7 octombrie 2005, foștii deputați au dreptul la pensie pentru limită de vârstă, începând cu vârsta de 63 de ani, drept care există independent de orice altă pensie, și care este plătit din bugetul Parlamentului European.

Pe de altă parte, regimul juridic al indemnizațiilor și pensiilor senatorilor și deputaților din Parlamentul României este reglementat prin Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2008, Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, precum și Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției referitoare la regimul juridic discriminatoriu aplicat parlamentarilor români, în privința indemnizațiilor și a pensiilor, subsecvent intrării în vigoare a acestor acte normative reglementând domeniul pensiilor, în raport cu deputații din cadrul Parlamentului European, Curtea constată că aceste două categorii profesionale, deși sunt comparabile, sub aspectul naturii activității desfășurate și a statutului, și anume funcții de demnitate publică alese, totuși nu se poate pune un semn de egalitate între aceștia, având în vedere natura juridică a celor două instituții, precum și cadrul statal sau interstatal din care fac parte acestea.

Astfel, în privința deputaților din Parlamentul European, Curtea observă că, potrivit prevederilor art. 223 alin. (2) din

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C nr. 83 din 30 martie 2010, Parlamentul European este cel care hotărăște, prin regulamente, din proprie inițiativă și în conformitate cu o procedură legislativă specială, asupra statutului și condițiilor generale privind exercitarea funcțiilor membrilor săi, fără a-i fi opozabile normele similare corespunzătoare legislației fiecărui stat membru.

În egală măsură, fiecare stat membru, în virtutea **principiului identității constituționale naționale**, dispune de deplina libertate în ceea ce privește stabilirea cadrului normativ relativ la statutul parlamentarilor care activează în forul legislativ național, inclusiv la regimul juridic al drepturilor patrimoniale aferente exercitării acestor funcții de demnitate publică.

Ca atare, Curtea constată că, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, care a dezvoltat accepțiunea principiului constituțional al egalității în drepturi, în prezenta cauză nu se poate constata o violare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, dat fiind faptul că cele două categorii comparate de parlamentari se află în situații obiectiv diferite.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. f) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție invocată de Felician Laurențiu Veber în Dosarul nr. 4.188/91/2010 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 966

din 20 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție invocată de Lili Cojocaru în Dosarul nr. 4.332/103/2010 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 995D/2012.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.332/103/2010, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție invocată de Lili Cojocaru într-o cauză având ca obiect

soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii de pensionare emisă în temeiul Legii nr. 119/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, deoarece este în contradicție cu normele de tehnică legislativă, respectiv cu prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000, care impun existența unei concordanțe între motivele și/sau scopul actului normativ și efectele acestuia. Or, în opinia autoarei excepției, prin adoptarea actului normativ criticat nu s-a realizat scopul propus, și anume obținerea unor economii semnificative la bugetul de stat. Astfel, se susține că există o discrepanță majoră între cele arătate în expunerea de motive a Legii nr. 119/2010 și previziunile Guvernului cu privire la impactul bugetar al acestei legi, pe de o parte, și realitatea bugetară existentă la finalizarea procesului de recalculare a pensiilor, pe de altă parte, realitate care indică o creștere a cheltuielilor sistemului de pensii publice, iar nu o scădere, așa cum se prevăzuse, situație determinată de creșterea a 95% dintre pensiile din sistemul de apărare și ordine publică, în urma recalculării acestora.

În opinia autorului excepției, actul normativ criticat contravine și dispozițiilor constituționale privind obligația statului de a asigura un nivel de trai decent, dat fiind faptul că recalcularea pensiilor de serviciu nu s-a dovedit a fi o măsură de dezvoltare economică și de protecție socială, ci, dimpotrivă, a accentuat într-un mod nerezonabil într-o societate democratică dezechilibrul preexistent în sistemul de pensii publice între venituri și cheltuieli, cu consecințe implicite pe termen mediu și lung asupra nivelului de trai a cărui finanțare se asigură din bugetul de stat. Mai, mult, arată că efectele produse de aplicarea Legii nr. 119/2010 afectează stabilitatea economică a țării și implicit securitatea națională.

Legea nr. 119/2010 contravine și dispozițiilor art. 20 din Constituție, deoarece încalcă prevederile art. G pct. 2 din partea a V-a a Cartei sociale europene revizuite și, în subsidiar, prevederile art. 12 pct. 2 din partea a II-a a aceleiași carte, raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei, întrucât, în majoritatea cazurilor, în urma recalculării pensiilor de serviciu, cuantumul ce a rezultat din această operațiune nu este cel puțin egal cu 40% din totalul câștigului anterior al beneficiarului pensiei.

De asemenea, sunt încălcate și prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dat fiind faptul că dreptul de pensie, ca drept fundamental, este un „bun” în sensul acestei norme internaționale.

Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă apreciază că actul normativ criticat nu contravine dispozițiilor constituționale sau celor din convențiile internaționale invocate, arătând că, în realitate, motivarea excepției de neconstituționalitate vizează aspecte de politică legislativă, care nu intră în sfera controlului de constituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că argumentele privind încălcarea normelor de tehnică legislativă nu reprezintă reale critici de neconstituționalitate. Pe de altă parte, în ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Constituție, invocă jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia legiuitorul are dreptul exclusiv de a dispune, în funcție de politica

socială și de fondurile disponibile, asupra cuantumului și condițiilor de acordare a drepturilor de asigurări sociale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă prevederile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

În realitate, potrivit motivării excepției, rezultă că sunt criticate prevederile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, asupra cărora Curtea urmează a se pronunța.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:* (...)

c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, actele normative criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 47 alin. (1) referitor la obligația statului de a asigura un nivel de trai decent și art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului.*

De asemenea, sunt invocate prevederile art. G pct. 2 din partea a V-a a Cartei sociale europene revizuite și, în subsidiar, prevederile art. 12 pct. 2 din partea a II-a a aceleiași carte, raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei, precum și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. În ceea ce privește precizările și completările depuse în scris la dosarul cauzei de către autorul excepției de neconstituționalitate, prin care se invocă, în plus față de excepția de neconstituționalitate cu care Curtea a fost sesizată prin încheiere de către instanța de judecată, și neconstituționalitatea prevederilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, Curtea constată că nu poate fi primită solicitarea extinderii cadrului procesual stabilit prin încheierea de sesizare, ceea ce ar echivala cu sesizarea din oficiu a Curții Constituționale în privința soluționării excepției de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010, aceste prevederi legale au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. 47 alin. (1) referitor la nivelul de trai decent și în raport cu o motivare similară celei invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 1.590 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 6 februarie 2012, și Decizia nr. 1.269 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 25 noiembrie 2011, Curtea a reținut că aceste dispoziții constituționale sunt lipsite de relevanță, întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.

Cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

De asemenea, prin Decizia nr. 705 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 9 august 2012, Curtea a examinat critici de neconstituționalitate identice cu cele formulate în prezenta cauză, statuând că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, ci, mai degrabă, o previzionare inexactă a efectelor Legii nr. 119/2010, fapt care nu reprezintă un aspect de neconstituționalitate.

Tot din perspectiva efectelor generate de actul normativ în discuție, și în prezenta cauză, autorul excepției consideră că este încălcat art. 47 alin. (1) din Constituție, referitor la dreptul la un nivel de trai decent.

Față de aceleași susțineri, în decizia menționată, Curtea a apreciat că cele arătate în motivarea excepției sunt insuficiente pentru a evalua în mod concret efectele pe care dispozițiile Legii nr. 119/2010 le-a avut asupra economiei. Astfel, împrejurarea că în anul 2011 deficitul sistemului public de pensii a fost superior celui din anii precedenți trebuie raportată la ansamblul măsurilor pe care statul le-a luat în această perioadă, precum și la contextul social și economic. Or, Curtea a constatat că Legea nr. 119/2010 nu a fost singurul act normativ adoptat în această perioadă în ceea ce privește materia dreptului la pensie, anul 2010 aducând după sine și adoptarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. În același timp, contextul crizei economice pe care România a străbătut-o în această perioadă a produs efecte negative având multiple manifestări. Evoluția socială, creșterea numărului de asigurați și diminuarea numărului de contribuabili pot fi tot atâtea răspunsuri la problema creșterii deficitului sistemului de pensii publice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție invocată de Lili Cojocaru în Dosarul nr. 4.332/103/2010 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate”

În temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 81 și ale art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. IV alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2012 privind modificarea unor acte normative și pentru reglementarea unor măsuri tranzitorii în domeniul executării unor creanțe datorate statului,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate”, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Formularul prevăzut la art. 1 se completează și se depune potrivit instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Caracteristicile de tipărire, modul de utilizare și de păstrare a formularului prevăzut la art. 1 sunt prezentate în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii, administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și organele fiscale din subordine vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Șerban Pop

București, 7 ianuarie 2013.
Nr. 8.

Agenția Națională de Administrare
Fiscală

DECLARAȚIE-INVENTAR
privind redevențele restante rezultate din
contractele de concesiune, arendă și din alte
contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu
destinație agricolă, aflate în sold la data de 15
noiembrie 2012 și neachitate

172

Declarație rectificativă

Se completează cu X în cazul declarațiilor rectificative

Agenția Domeniilor Statului
Avizat,
Semnătura,

Ștampila

A. Date de identificare a plătitorului

Cod de identificare fiscală:

Denumire

Județ/Sector Localitate Stradă Număr Bloc

Scară Ap. Cod poștal Telefon Fax E-mail

B. Date privind creanța

Redevențe restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă [*]	Natura obligației (col.1)**	Cuquantum obligație existentă în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitată (lei) (col.2)
Cod bugetar:	Total	

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele din această declarație sunt corecte și complete:

Nume, Prenume

Semnătura
și ștampila

Funcția

Loc rezervat organului fiscal

Nr. înregistrare

Data:

^{*}) se vor menționa numai obligațiile care nu au fost înscrise în titlurile executorii emise de Agenția Domeniilor Statului

^{**}) se va menționa natura obligației, respectiv: debit, dobândă, penalitate/majorare de întârziere

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal 759

INSTRUCȚIUNI**de completare a formularului 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate”****I. Depunerea declarației**

Formularul 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate” se completează și se depune de către plătitorii de redevență, prevăzuți la art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2012 privind modificarea unor acte normative și pentru reglementarea unor măsuri tranzitorii în domeniul executării unor creanțe datorate statului, după ce acesta a fost avizat de Agenția Domeniilor Statului.

În situația în care formularul 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate”, depus de contribuabili, nu conține viza Agenției Domeniilor Statului, acesta nu va fi luat în considerare de organul fiscal competent.

Formularul se utilizează pentru declararea redevențelor restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă încheiate de Agenția Domeniilor Statului, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate până la data depunerii declarației-inventar, în conformitate cu prevederile art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2012.

Declarația-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate, constituie titlu de creanță, potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și devine titlu executoriu în cazul în care debitorul nu își îndeplinește obligația de plată în termen de 15 zile de la data împlinirii termenului prevăzut la subpct. 1.

1. Termenul de depunere a declarației

Formularul 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate” se depune până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a prezentului ordin.

2. Organul fiscal competent

Formularul 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate” se depune la organul fiscal în a cărui evidență fiscală contribuabilul este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe și contribuții.

3. Modul de depunere

Formularul 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate” se completează cu ajutorul programului de asistență, care poate fi descărcat de pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sau poate fi distribuit, la cerere, de către unitățile fiscale.

Formularul editat, semnat și ștampilat conform legii va fi însoțit de formatul electronic al acestuia (suportul magnetic sau optic).

În cazul în care plătitorul corectează declarația depusă inițial, declarația rectificativă se întocmește pe același model de formular, înscriind „X” în spațiul special prevăzut în acest scop.

II. Completarea declarației**1. Secțiunea A „Date de identificare a plătitorului”**

În caseta „Cod de identificare fiscală” se completează codul de identificare fiscală atribuit plătitorilor de redevență prevăzuți la art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2012.

În cazul în care plătitorul este înregistrat în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în prima căsuță se înscrie prefixul RO.

În rubrica „Denumire” se înscrie, după caz, denumirea sau numele și prenumele plătitorului de redevență.

Rubricile privind adresa se completează, după caz, cu datele privind adresa domiciliului fiscal al plătitorului de redevență.

2. Secțiunea B „Date privind creanța”

Sumele reprezentând redevențe restante, inclusiv obligațiile accesorii aferente acestora, datorate potrivit Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, cu modificările și completările ulterioare, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate până la data depunerii declarației-inventar, se declară conform instrucțiunilor de mai jos.

Nu sunt supuse declarației-inventar obligațiile incluse în titlurile executorii emise de Agenția Domeniilor Statului și neachitate până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2012.

Col. 1 „Natura obligației”: se va menționa natura obligației, respectiv debit, dobândă, penalitate/majorare de întârziere.

Col. 2 „Cuantum obligație existentă în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitată”: se înscrie cuantumul total al obligațiilor existente în evidența Agenției Domeniilor Statului, aflat în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitat la data depunerii declarației-inventar reprezentând redevențe restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă.

C A R A C T E R I S T I C I L E

de tipărire, de utilizare și de păstrare a formularului 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate”

1. Denumire: 172 „Declarație-inventar privind redevențele restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate”.

2. Caracteristicile de tipărire: se utilizează echipament informatic pentru completare și editare. Formularul se completează și se editează cu ajutorul programului de asistență, asigurat gratuit, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

3. Se utilizează pentru declararea redevențelor restante rezultate din contractele de concesiune, arendă și din alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, aflate în sold la data de 15 noiembrie 2012 și neachitate.

4. Se completează și se depune de către plătitorii de redevență prevăzuți la art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2012 privind modificarea unor acte normative și pentru reglementarea unor măsuri tranzitorii în domeniul executării unor creanțe datorate statului.

5. Circulă:

— 1 exemplar la organul fiscal competent:

— în format hârtie, semnat și ștampilat, potrivit legii;

— în format electronic;

— 1 exemplar la contribuabil.

6. Se arhivează la organul fiscal:

— formatul hârtie, la dosarul fiscal al contribuabilului;

— formatul electronic, în arhiva de documente electronice.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 602847